

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdívásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyenlő száma ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.
Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.
Kiadó hivatal: K.-Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetmények s előfizetési pénzek küldendő.

Kiegyezési tárgyalások.

Nehéz időket él a magyar parlament. Alig lett vége az elmúlt napok nagy világra szóló botrányainak, eltekintve a költségvetés most folyó tárgyalásaitól, egy nagy kérdés lép ismét előtérbe az Ausztriával való kiegyezés kérdése alakjában. Az Ausztriával kötött vám- és kereskedelmi szerződésünk második 10 esztendeje is lejár ezen év végén s azért a kétállam kormányai között megindultak a tárgyalások s már az osztrák és a magyar országgyűléseken élénken foglalkoznak ezen kérdéssel. Elmondhatjuk, hogy rosszabb időben nem kerülhetett volna szőnyegre ezen dolog, mert sem itt, sem Ausztriában a politikai viszonyok legkevésbé sem alkalmasok a nyugodt tárgyalásra. Mindkét oldalon harag és gyűlölködés tölti el a szíveket, melyek olyan kifejezésekben nyilatkoznak meg, mik szerződő felekhez egyáltalában nem találhatnak. Annyi pszichológus, annyi ocsmány szidalom ömlik át Ausztriából felénk, hogy azokat zsebrerakni igazán nehéz s tisztelt a magyar parlamentnek és sajtónak, nem sülyednek le azon alacsony színvonalra, hol az osztrák szájhősök mozognak. Szóval Ausztriában nagy a panasz. Majd a nagybirtokosok tiltakoznak a magyar mezőgazdasági érdekeknek nyújtott avagy nyújtandó előnyökkel szemben.

Majd az iparosok panaszkodnak a magyar ipar versenye miatt. Aztán jön a sok nemzetiségi, faji, vallási és mindenféle politikai érdek, melynek képviselői irigykednek és agyarkodnak Magyarországon ellen és amint végig tekintünk a tartományi gyűléseken, az osztrák birodalmi tanács és egyéb politikai és gazdasági testületek és egyesületek gyűlésein, azt látjuk, hogy bizony Ausztriában a Magyarország iránti jóakaratsnak, belátásnak és méltánylásnak képviselői ijesztő kisebbségben vannak, mert a most fennálló vám- és kereskedelmi szerződést oly irányban akarják egyoldalulag módosítani, hogy abból csak Ausztriának maradjon haszna, ellenben Magyarországra minél nagyobb terhek és hátrányok háruljanak. Ez alapon pedig egyesség sohasem jött létre két szerződő fél között. Vannak, akik egyáltalán fel akarják mondani a szövetséget és vámháborúval fenyegetőznek. Ezeknek a száma azonban jóval kisebb, mint azoké, kik a közös vám- és kereskedelmi szerződést fenn akarják tartani, de csak Ausztria javára való tetemes módosításokkal. Így a közösgyi költségekhez Magyarország hozzájárulási arányát jelentékenyen, majdnem tíz százalékkal akarják felemelni, ezen kívül bizonyos privilegiumokat kívánnak az osztrák ipar részére, akkor, a midőn a magyarországi mezőgazdasági termékek

ellen szintén kiváltságos védelmet vándikálnak a maguk részére.

Da Magyarország nem nagyon hajlandó az osztrák követeléseket teljesíteni, miként ezt az elvet Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter is kifejtette mult csütörtöki nagyszabású expozéjában, mondván: „Nézetem szerint, az alkudozásoknak és tárgyalásoknak korlátolt határt szab az ország anyagi érdeke és itt azon határig lehet csak elmenni, míg az ország anyagi érdekeinek feltételei abszolút csorbát nem szenvednek.”

Kórházi jelentés.

(Folyt. és vége)

Röviden meg kell említenem, hogy az élelmezés házilag történt, mely évek során jónak bizonyult. A hus és tej vállalkozás útján szereztetett be, tüzfát és egyéb szükségleteket a helyi piacon vásároltunk.

A gyógyszereket a két helybeli gyógyszerár szolgáltatta évenként felváltva. A nagyobb kelendősséggel bíró gyógyszereket pedig nagyban rendel meg intézeti főorvosunk. Intézetünk kitűnően fel van szerelve mindazon szükséges műl és orvosi eszközökkel, miket a modern tudomány megkövetel.

A betegek mellett a mult évben is a veres kereszt ápolónők voltak alkalmazva és pedig Schramm Lujza intéző főápolónő, ki a háztartási teendőket és könyvvezetési teendőket és könyvvezetést is intézte pontosan és szorgalommal, kinek segédkezett Steiner Zsófia. Az alárendelt munkát 3 eseléd teljesítette.

TÁRCZA.

Csaródy Kata.

Irta: Gottier Lajos,

(Folytatás.)

Két hónap sem telt belé, mióta Csaródyék feljöttek a fővárosba, s Kata már is teljesen otthonosan érezte ott magát. Atyjának előkelő összeköttetései voltak, még abból az időből, mikor ezelőtt tíz-tizenkét évvel mint képviselő lakott Pesten. Mostanánál inkább szívesen üjtötták meg véle a barátságot, hogy leányát bemutatta a társaságban.

Elegáns lakást béreltek az Andrássy-úton, s egy angol hölgyet fogadtak föl, ki a háztartást vezette és Katát gardírozta. A jó Miss, daczára, hogy már ötven éves volt, szőke parókájával nem nézett ki többnek negyvenévesnél, s mód nélkül illedelmes hajlamai mellett, csak titokban áldozott a burnótozás szenvedélyének.

A Csaródyék szalonja rövid időn kereset központja lett annak a társaságnak, melyet a legjobb magyar gentry-családok zöme képezett a fővárosban. Katát, a szó szoros értelmében lázasán rajongták körül, mióta a megyebálon feltűnt. Divatba jött egyszerre. Szépsége és gazdagsága mellett, sajátos büszke modora bájolta el az arany ifjúságot. S mindamellett őszinte volt, sokszor a kimélességig. Sorra

járták az elite bálakat, s míg Csaródy a zöld asztalnál, vagy a pezsgős üvegek közt virrasztott, a Miss pedig, fonyadt arcával, s még fonyadtabb fekete selyem ruhájával, álmosan bölöngatott a gardes dameok között, Katát addig kézzel kézre adták a Daysi keringő dallamai mellett.

A mentők bálján történt, hogy soupirozás alatt, mikor a Kata társaságában levő urak nagy bankókat hajingáltak a cigány tányérjába (már t. i. a kinek volt), Kata, a feletti bosszúságában, hogy édes apját nem tudta a kártyaszobából kivájni, a nyakán függő brillánt szívet leoldta és mielőtt a Miss rémültében elájulhatott volna, oda dobta a cigányoknak.

Az ő asztaloknál ült az ifjabb Borusházy gróf is, a kinek az anyja született Bojary hrcegnő, a nővére pedig Liechtenburg hercege menyasszonya, s a kire egy harminczmillió értékű majorátus vár. A Kata szép szemeiért hagyta ott a bálanya suitejét, s foglalt helyet a gentryk között. Ennek a kis grófnak annyira inponált s Kata viselete, hogy a souper-esárdás alatt, táncközben, szerelmet vallott neki. A leány tettőtől talpig végig nézte a kis szőke magánst, mialatt hanyagul pihentette két kezét annak vállain, aztán egész nyugodtan felelt a vallomásra:

— Beszéljen az apámmal. Reméllem, tudja a lakásunkat?

A kis gróf le volt főzve, s többet nem foglalkozott a leánnyal.

Egy hét mulva aztán, Kata csak nagyot nézett, mikor a városligeti korcsolyapályán a szép Bodajkynő rászólt:

— No, te ugyan lefőzted azt az elbizakodott, Borusházyt. S nem is szólnál az embernek egy szót sem.

Kata egész elesodálkozott.

— Nines mivel dicsekedni. De hát te honnan tudod?

— Nekem Török Arisztid mondta. A kaszinóban hallotta.

Az a Török Arisztid egy fiatal képviselő, a kinek veszett hire van, akit csak annál jobban szeretnek az asszonyok, mentől több roszt beszélhetnek felőle. Merész sötét arezu férfi, a kinek a tekintetében, a hangjában van valami, amivel elbűvöli a nőket. Valóságos Don Juan. Különben már évek óta deklarált udvarlója a szép Bodajkynének, a kinek a férje tigrisekre vadászott Afrikában, a bátyja pedig miniszter Budapesten.

Eleinte sokat sugdostak a társaságban erről a viszonyról, később aztán megszokták, s úgy tekintették a dolgot, mintha az nem is lehetne másképp.

(Folyt. köv.)

Látogatási naplónk kimutatása szerint mult évben 183 egyén látogatta meg intézetünket, mi elég szép jele közönségünk állandó érdeklődésének.

Kimutatásunkból kitűnik az is, hogy az 1895. évben betegeink közül 49 volt kézdívsárhelyi s ha ehhez hozzáadjuk az itt alkalmazott 75 iparos alkalmazottat és 10 árvát, kitűnik, hogy a város területéről 134 betegünk volt, ide nem számítva a 29 honvédet, 8 esendőrt és 11. pénzügyőrt, kiknek nagyobb része szintén kézdívsárhelyi lakos. Tehát betegeink száma a vidék és város között arányosan oszlik meg.

A felsorolt adatok képeznék, tisztelt közgyűlés, intézetünk mult évi történetének rövid vázlatát, de mielőtt jelentésemet beoznám, szükségesnek tartom egy néhány megjegyzést tenni.

Ha intézetünk eddig lefolyt 12 évi életét tekintjük, a folytonos haladás és gyarapodás örvendetes képe tárul elénk. Az erkölcsi siker a számokban nyilvánuló anyagi eredményekkel a legszebb harmóniában egyesülve, évről-évre bizonyosságot nyújtottak arról, hogy munkálkodásainkat mindig szerencse kíséri s hogy intézetünk minden évvel egy nagy lépést tesz a fejlődés útján. S ha volt sikerünk, ennek oka a szerencsén és a mi nemes elnök-bárónónk lángbuzgalmán kívül, azon szép egyetértésben is rejlett, mely az intézet vezetésével megbízott tisztviselőket a közös munkában s a közös cél iránt való őszinte lelkesedésben összefűző. Mindnyájunk szeméi előtt csak egy cél lebegett: szeretve dédelgetett kórházunk emelése és felvirágztatása s e cél előérésében soha semminemű differenciák nem merültek fel. S a treuga dei, az isteni béke 12 esztendője alatt kórházunk anyagilag csodásan megerősödött s erkölcsi sikerei ellen sem lehet jogos kifogásunk s én nem tudom elhinni, hogy ez jövőre is másként lehessen. Most midőn 12 évi békés munka után eljutottunk odáig, hogy kórházunkat kiépítettük s mikor intézetünknek egy új korszaka nyílt meg, kétszeres szükségünk van azon egyetértő munkálkodásra, mely a multban megvolt s mely oly szép eredményeket hozott létre. Nem akarom én a kiesiny dolgokat kiszélesíteni s nem akarok az apróbb bajoknak nagyobb jelentőséget tulajdonítani, mint a minővel bírnak, de a lefolyt eseményeket higadt szemekkel vizsgálva, nem zárkozhatom el azon igazságtól, hogy e kis bajok szűlik a nagyobbakat, azért tehát, ha történhetek a multban olyanok, mik egyesek érzékenységet bántathattak, ezt felednünk kell s kiki személyes érdekeit a közügynek alárendelve kettőztetett buzgósággal igyekezzünk az új korszakot a multnál is fényesebbé tenni. Legyen tehát béke velünk.

És most, tisztelt közgyűlés, mindent elmondván, mit elmondani akartam, nincs más hátra, mint régi szép szokásainkhoz híven, mondjunk köszönetet mind azoknak, kik intézetünk közül a mult évben hasznos szolgáltatásokat tettek. Mondjunk köszönetet egyenként és összesen a tisztviselői karnak, de hálánk legnagyobb részét adjuk a mi lelkes elnökünk, zágoni báró Szentkereszty Stephanie urnőnek, kinek az öntudaton kívül ugysis egyedüli jutalma az őszinte, a legmélyebb tiszteletnek és szeretetnek ama néhány igénytelen szóban való kifejezése, melylyel minden közgyűlés rendén nagy ember feletti munkálkodásért adózunk. Tartsa meg az isteni gondviselés drága életet sokáig human intézetünk ügyeinek felvirágztatására!

Ezek után magamat a tisztelt közgyűlés jó indulatába ajánlva, kérem, hogy jelentésemet tudomásul venni méltóztassék.

Dobay János.

CSARNOK.

Jámor Están egyházi levelei a szerkesztőhez.

— 102 —

Téus Szerkesztő Ur!

Épp ezen esztendőben az kaszálás idején lesz ez ezer esztendője, hogy az mi kemény kujaku őseink, holmi ribancz tepelák népektől elfoglalták ezen tartományt és itten magiknak egy szép hazát alapítanak; mivel pedig az Móriéz zsidók akkoron még valahol az opereneziás tengerek környékén

szedték az nyulbört — meg es tudták magiknak tartani. Ezer esztendőnek lefolyása alatt vót az magyarnak elég bajoskodása mindenféle nemzetvel majd az tódott lábú nimet, majd az kontyos török, majd az kutya fejű tatár husángolta el az magyart s husángoltatott el általa, de azét mű megmarattunk s az Duna, az Tisza és Kárbahágó pataka partján magyar ember porog, magyar szó hangzik, mej szebb a legszebb mozikánál es. — Hát hogyno telne meg az magyar szü örvendő kevéj érzülettel, iszog ezer esztendő nem kutya! S hátha még nem es tőtöttük öibe tett kezekkel ezt az sok szép üdöt! Vagyon nekünk egy gyönyörűséges szép székelő fővárosunk, mely az idegeny nációk előtt az mi képünköt viseli, s melybe belegyurunk mindent, a mi jócskánk vagyon, mivelhogy az ország es ojan, mint az fejrén, minden szépet az ábrázattyára rak. Meg es nézheti akármiféle nemzet, met azval szögyent nem vallunk.

Ezen kívül iparkodunk a vagyon iparunk, keresetünk s vagyon kereskedelmünk, vagynak gyáraink, vasutaink s gőzhajóink, s ha valakinek szárnya volna s azval felrepülne az hódba vagy valamelyik csillagba s onnét kikönyölve lenézne a földre, egyebet sem látna, mint hegyn, völgyön és vizen esendesen haladgatva, vagy állingálva pipázgató masinákat, minekutánna pedöglen az emberi bódogságra névrést erőst szükséges, hogy az kezünk és lábunk dögát masinák végezzék, tehát bizonyos, hogy az mi országunk erőst bódog.

Az szellemi haladásunk es meglehető. Vagynak számos újságaink, mejeknek ezéja az, hogy mindent tudjunk, az mi széles ez világon naponként történik. Ezekből megtudják az választó pógárok, hogy miképen viselik magikot a követyeik az országos gyülekezetben, az veres tollasok mikor eszik meg az utolsó minisztert s mikor mentik meg egészen az hazát s az mamelukok pedöglen csinálnak e hallgatással elég aranyat. Megtudjuk az újságokból azt es, hogy Talányországban egy fuzsitus kőfaragó megkéselte az hűtös társát, az taliányok meg azt tudgyák meg, hogy nemes Kárbahágó községében egy juh 3 fejű bárányt hozott az világra. Megtudgyuk azt es, hogy az nagy urak hány tál ótélt s miket esznek s hogy egy-egy hires szép asszonynek hány inge s rokojája vagyon. Szóval az újságok utján mü mindent tudunk, még azt es, a mit nem kéno. — Osztán nem csak olvashattuk, az mi a világ másik felén történik, de halhattuk es. Példának okáét, ha én egy napon elküdeném az én drága Petronellámat Kukutyinba, hogy nézné meg hogy ottan miként aszálják az jeget, telefon utján még onnét es megkérdené szokott nyájos regveli szözttyával: „vén részeges disznyó, hol tőtötted az éjszakát? Met hát az emberi haladás kitanálta mán asztot es, hogy az emberek bármijen távulságról megbeszélhessék ügyes-bajoskodásaikat.

S hát még az tudományok. Azok es fájinul állanak. Annyó okos könyű jelenik meg minden esztendőben, hogy még az egereknek es jut elegendő belőlük s az botosok nem győzik bors es sáfrány pakkolásra felhasználni.

Egy szóval nekünk mindenünk vagyon s bátron kiaggathattuk az kiállítás alkalmatosságával a mieskénk vagyon, met azval szégyent nem vallunk. Én asztot hiszem, hogy sok minden szép leszen ottan látható, de alig hiszem, hogy lennének ott esudák es. Példának okáét nem lesz olyan regálás zsidó kiállítás, ki az bort meg nem kereszeli, sem ojan fejrén, ki több becsületet hoz ki Moduvából, mint a mennyit bevitt, sem olyan feleser, ki az másik felesert szomárnak nem tartja, sem ojan kántor vagy egyházi, ki az jó bort meg nem issza. Mü sem vagyunk kántor komám ijen esodák, azét innánk egy cseppet a mü ezer esztendő házánk boldogságát.

Kárbahágó, 1896. február 28.

Maradtam
tisztelettel és becsülettel
Jámor Están
egyházi és harang-kezelő.

Ujdonságok.

— Időjárás. A napokban uralkodott nagy szelek, úgy látszik, nem csak minálunk, hanem az

egész országban dühöngtek. Némely helyekről nagy hóviharekat is jeleznek. Minálunk az utóbbi napokban már nem volt a szélnek ama fagyfáló hidege. A hőmérő fagypont felé emelkedett s némi olvadás is volt.

— **Temetés.** Dr. Balogh Vendelné haláláról a család következő gyászjelentést adott ki: Alolított úgy a maga, mint gyermekei, a szülők, testvérek és a nagyszámu rokonok nevében a megrendült szív legmélyebb fájdalommal tudatja, hogy a páratlan hű feleség, gyermekein valódi szerető szívvel esüngő édes anya, a feddhetlen gyermek, jó testvér és önzetlen rokon Dr. Balogh Vendelné szül. Vertán Katinka folyó 26.án reggel 1/2 9 órakor, élete 24.ik, boldog házassága 5.ik évében példás türelemmel viselt rövid betegsége után, az örökélet kenyerével megerősítve s az Isten akaratán megnyugodva visszaszánta áldott lelkét Teremtőjének. Örkdjék a szeretet és béke anyaga drága porai felett! Kézdí-Vásárhelyt, 1896. február 26.án. Dr. Balogh Vendel, mint férj. János, Katinka, Gabriella és Ignác, mint gyermekek. Vertán András és neje Zakariás Mária, mint szülők. Gizella, férj. Balog Eleknő, Gabriella, férj. Dávid Jánosné, Dr. Vertán Endre, Mariska és Emilia, mint testvérek. Temetése f. hó 28.án ment végbe óriási részvét mellett. Koporsóját számtalan koszoru borította s a nagy közönség kísötte ki a korán elhunyt bájos ifju asszonyt utolsó nyugvóhelyére.

— **Hármas halál.** Hajnod Ignác csikszeredai tarékpóztári könyvelőnek febr. hó 18.án egyszerre 3 gyermeke halt meg. A megrendítő eset egész Csikmegyében nagy részvétet keltett.

— **K. vásárhely** város képviselő testülete március 4.én fogja rendes őszi közgyűlést megtartani.

— **Véletlen halál.** Gocz Zsuzsa kovásznai lakos, 18 éves hajadon, február 26.án este a közelben lévő borvizes kuthoz ment korsójával, hogy vizet merítsen. Ezen kut inkább csak egy kis víz-medenceze, mely alig egy méter mély, igen szűk nyílással, gárdolás nélkül. A ki vizet akart meríteni belőle, térdre állt, s úgy töltötte meg edényét. A kutszáda körül a korsókból kilocsogó víz ezen szokatlan hideg télen vastag jégpánczéllá fagyott. A mondott estén Gocz Zsuzsát hiába várták haza. Végre keresésére intultak hozzátartozói, s meg is találták a csekély vizű kutba bukva — holtan. Valószínűleg, midőn vizes korsóját meg akarta meríteni, a jégen elesuszamlott és fejjel beleesvén, nem bírt magán segítni s nyomorultul elpusztult.

— **(Az osztálysorsjáték mint iskola-alapító.)** Budapestről írják lapunknak: Hogy a szerencse is tenőjének szeszélyei mily kifürkeshetetlenek, oklatás példát Magyarországnak egy távoleső falva: Kántor-János, Szatmármegyének egy egyszerű, patriarcalisan berendezett, mitegy 1200 lelket számláló faluskája. Ezen helységbe néhány nap előtt oly tekintélyes pénzösszeg érkezett be, mennyi az ottani postahivatalban talán még soha sem fordult meg. Ezen aránylag óriási pénzösszeget a Heintze Károly céz (Budapest, Szervita-tér 3.) küldötte és elképzelhető, hogy azt a vén postakocsit, míg a másfélórát utját az utolsó vasuti állomástól: Nyir-Bátorl megteette, ilyen epvede még sohasem várták. Az a pénzösszeg pedig, melylyel ez a postakocsi Kántor-Jánosiba bedöcögött, nem volt más, mint az osztálysorsjáték legutóbbi buzásán kisorsolt 60.000 koronás nyeresmény. Nevezett falunak egy 15 tagból álló társasága megbizta Csujá Imre postamestert, hogy költségükre Heintze Károlynál sorsjegyeket vásároljon. A postamester megrendelt egy huszadokba felosztott I. osztályu egész sorsjegyet, melyekből a társaság mindegyike átvett egyet-egyet. Egy huszadot a postamester maga számára tartott meg, négy huszadot pedig mint az ottani református egyház gondnoka, ezen hitközségnek ajándékozott. A megrendelt sorsjegyet, melynek száma 22.656 volt, az osztálysorsjáték huzásán 60.000 koronás nyeresménnyel kihúzták. Magától értődik, hogy az a nap, melyen a szerencse-hír a Kántor-Jánosiak tudomására jutott, valódi örömmünneppé fejlődött. Hissen ezen esemény nemcsak az ő igénytelen, egyszerű életsorsukban jelent nagy változást, de most már egy régi hő óhajtatásukat is megvalósíthatják, t. i. az ugyancsak tekintélyes összegben részesült hit-

Sz. 124-896
yhsz.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó a kézdivásárhelyi tek. kir. járásbírósnak 1896-ik évi 454. szám alatt kelt végzése folytán ezennel közhírré teszi, miszerint végrehajtató Szöllősi Jánosné Felszegi Reginának 216 frt o. é. követelése és járulékai iránt végrehajtást szenvedő Csomortáni Gyergyai János, József fia kielégítési végrehajtás folytán lefoglalt 330 frtra becsült ingóságok, u. m. sertés, szarvasmarhák, juhok, széna, tűzifa nyilvános bírói árverésen készpénzért el fognak adni, minnek Csomortán község házában leendő

eszközlésére határidőül 1896. évi Márczius hó 16 napjának délután 2 órája határidőül tűztetik ki, mely árverésre a vevők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdekeltek ingóságok emez árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 180 §-a szerinti szükség esetén becsáron alul is eladatni fognak; a lefoglalt ingóságok negyedik elsőbbségi igénylői pedig figyelmeztetnek, hogy jogukat alulírt bírósági végrehajtónál és az árverés napján a helyszínen az árverés kezdetéig szabályszerűen érvényesítsék, mert különben igényeik későbbben figyelmen kívül fognak hagyatni.

Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1896. évi Február hó 28 napján.

Kakutsi Ádám

kir. bírósági végrehajtó.

41 1-1

Sz. 3121 tkvi.
895.

Árverési hird. kiv.

A kovásznai kir. járásbírósnak, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy id. Donáth József végrehajtónak Szőresei Teréz végrehajtást szenvedő elleni 357 frt 92 kr. tőkekövetelés és járulécai iránti végrehajtási ügyében a közdivásárhelyi kir. törvényszék (a kovásznai kir. járásbírósnak) területén levő Szőresei község határában fekvő a szőresei 760 sztljkvbn. A X 910 hr. sz. a foglalt ingatlanra az árverést 705 frt 10 krban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1896. évi Márczius hó 20-ik napján délelőtti 9 órakor Szőresei község házában

megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltás áron alól is eladatik.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt I. M. rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű tétitvénnyel átszolgáltatni.

Kelt Kovásznán, 1895. évi Nov. hó 30-ik napján.

A kir. járásbírósnak, mint telekkönyvi hatóság. **Csia Béla,**
42 1-1 kir. alj. bír.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában
Kézdi-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtól feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlított faszékek, és függőny-tartók tükrök, toilett-asztalok, lószőr és tengerifü matracok, és sodronyágybetétek galvanizált sodronyból, tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.
(23 9-100)

Az anyakönyvvezetők részére előírt nádszékek és diványok jutányos áron kaphatók.

Több mint 50 év óta
sikeresen használtatik!

ESZÉKI SPITZER-KENŐCS

és az
Eszéki Salvator-Szappan.

Valódi minőségben csakis mint eddig, ezentúl is
Eszéken, felsőváros

DIENES G. J.-féle
gyógyszertárban

Szempléket és májfoltokat, valamint az összes bőrtisztálanságokat biztosan eltávolít

1 tégely valódi Spitzer-kenőcs	35 kr.
1 üveg valódi Spitzer-mosdóvíz	40 kr.
1 darab valódi Salvator-szappan	50 kr.
1 doboz valódi lyóni rizsbor 3 színben	50 kr. és 1 frt.
1 tégely kézpaszta	60 kr.

Figyelmeztetés! Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktott védjeggyel el vannak látva és kéretik a t. közönség csakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadnia.

MAGYAR OSZTÁLY-SORSJÁTÉK.

35007 pénznyeremény 7932000 korona összértékben.

A legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

EGY MILLIÓ korona.

II. osztály			III. osztály		
Huzás 1896. márczius 11-14-ikéig.			Huzás 1896. május 12-28-ikéig.		
Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona
1 á	100000	100000	1 jutalomdíj	600000	600000
1 á	60000	60000	1 á	400000	400000
1 á	40000	40000	1 á	300000	300000
1 á	30000	30000	1 á	200000	200000
1 á	20000	20000	1 á	100000	100000
1 á	15000	15000	2 á	40000	80000
1 á	10000	10000	2 á	20000	40000
2 á	8000	16000	5 á	10000	50000
8 á	4000	32000	10 á	8000	80000
10 á	2000	20000	34 á	6000	204000
13 á	1000	13000	100 á	2000	200000
100 á	400	40000	200 á	1000	200000
860 á	200	172000	2650 á	200	530000
9000 á	120	1080000	22000 á	150	3300000
10000 nyeremény összesen		1648000	25007 nyerem. s egy jutalom		6284000

35 2-12

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

HEINTZE KÁROLY, Budapest

Szervita-tér 3.

Sürgőnyezsim: LOTTOHEINTZE BUDAPEST.

Szervita-tér 3.

Ifj. Jancsó Mózes-nél K. Vásárhelyt.